

Adriana Lecouvreur (Francesco Cilèa)

Personatges principals

Adriana Lecouvreur	Primera actriu de la Comédie Française
Maurizio	Comte de Saxònia, enamorat d'Adriana
Príncep de Bouillon	Amant de l'actriu Duclos
Princesa de Bouillon	Enamorada de Maurizio
Michonnet	Director d'escena, enamorat d'Adriana
Abat de Chazeuil	Confident de la princesa de Bouillon

On passa l'acció

A París, l'any 1730.

L'obra està basada en la vida real d'Adriane Lecouvreur, una gran actriu de la Comédie-Française, un teatre de París.

Resum argumental

Acte primer

Al teatre de la Comédie-Française tot està a punt perquè comenci una representació teatral. Michonnet, l'empresari i director d'escena, es declara a la primera actriu, Adriana Lecouvreur. També admet que se sent massa esgotat per atendre dia i nit la companyia.

Arriben el príncep de Bouillon, amant de l'actriu Duclos, rival d'Adriana, i l'abat de Chazeuil, confident de la princesa de Bouillon. Michonnet els rep efusivament. Comenten que la sala està plena, ja que a l'obra intervenen dues de les actrius més conegudes: Lecouvreur i Duclos.

Apareix llavors Adriana, assajant versos de l'obra que ha de representar. Davant els elogis de tothom, ella assegura que només és una humil servidora de l'art.

El príncep s'assabenta que Duclos
és al camerino escrivint una nota.
El príncep se sent gelós
i li demana a Chazeuil que aconsegueixi la nota.

Mentrestant, Michonnet declara el seu amor a Adriana,
però ella diu que està enamorada d'un militar de baixa categoria.
Aquest militar ha vingut a veure-la actuar i se li declara.
Adriana li dona un petit ram de violetes com a prova del seu amor.

Per raons diplomàtiques,
aquella nit Maurizio haurà de fingir un flirteig
amb la princesa de Bouillon, que en realitat està enamorada d'ell.
El príncep no s'adona que la seva esposa ha citat Maurizio
a través de la nota de Duclos
i pensa que l'actriu vol tenir una trobada amorosa amb Maurizio.

Acte segon

A la finca propietat de l'actriu Duclos,
pagada pel seu amant, el príncep de Bouillon.

Maurizio arriba amb el ram de violetes
que li ha donat Adriana
i fingeix que són per a la princesa Bouillon.
Aquesta l'adverteix que té enemics a la cort,
tot i que ella sempre el defensa.

Maurizio es planteja fugir de París.
La princesa s'entristeix
perquè comprèn que no significa res per a ell.
Li demana el nom del seu nou amor, però Maurizio calla.

De sobte, veu arribar el seu marit amb Chazeuil
i s'amaga per no ser descoberta en companyia del jove oficial.
Maurizio sap que el príncep es pensa que s'ha citat amb Duclos,
i li confessa que no sent res per l'actriu.

Arriba Adriana i el príncep li presenta Maurizio
com a comte de Saxònia.
L'actriu s'assabenta llavors que està enamorada d'un comte.
La parella es queda sola,
mentre el príncep tanca la porta de l'habitació
on creu que s'amaga Duclos.

Adriana sospita que Maurizio li és infidel,
però aquest jura que la dona amagada a l'habitació
no és la seva rival, sinó una persona que necessita
per raons polítiques, per assegurar el seu futur.

Li fa prometre que l'ajudarà
encara que no pugui dir-li el seu nom.
Michonnet confirma que no es tracta de Duclos,
tot i no saber qui és la dama amagada.
Adriana se sent gelosa,
però es disposa a ajudar la dona amagada a fugir.

Les dues dones inicien una discussió, a través de la porta,
perquè totes dues estan enamorades del comte.
La princesa fuig, just abans que ell torni.

Acte tercer

Saló del Palau dels Bouillon,
on la princesa prepara una festa.

Arriba Adriana, del braç de Michonnet.
La princesa la reconeix per la veu,
però per posar-la a prova,
declara que Maurizio ha estat ferit en un duel.

La seva sospita es confirma en veure el neguit d'Adriana.
Però el comte es presenta poc després
i demana a la princesa que el protegeixi.
Adriana ho interpreta com una insinuació amorosa
i intueix que és la persona que havia d'ajudar
Adriana i la princesa es troben, ara cara a cara.

La princesa fa referència al ram de violetes que el comte duia i Adriana es refereix a un braçalet trobat al jardí.
El príncep confirma que el braçalet és de la seva esposa.

La princesa demana a Adriana que reciti uns versos.
L'actriu accepta i tria una obra en què la protagonista s'acusa a si mateixa d'adúltera.
Tothom aplaudeix l'actriu amb entusiasme.
La princesa es considera humiliada i jura venjar-se.

Acte quart

Petit saló a la casa d'Adriana Lecouvreur.
L'actriu, d'ençà de la festa, està desmoralitzada i sense ganes de fer vida social ni d'actuar.
És el dia del seu aniversari i Michonnet, amb membres de la companyia teatral, l'han anat a visitar.
Ella confessa a Michonnet el seu estat d'ànim i la desconfiança cap a la princesa.

Entra una serventa amb un regal per a Adriana: una capseta amb el ram de violetes que ella havia donat a Maurizio.

L'obsequi altera Adriana.
Michonnet l'adverteix que potser les flors no són de Maurizio.
El comte ho confirma quan arriba per declarar el seu amor a l'actriu.

Tot i la felicitat per la retrobada, Adriana cada cop se sent pitjor.
Les flors, enviades per la princesa de Bouillon, estan enverinades.
Adriana, que ha olorat les violetes, mori als braços del seu estimat.

Els textos de Lectura Fàcil segueixen les directrius internacionals de l'IFLA (International Federation of Library Associations and Institutions) quant al llenguatge, el contingut i la forma, a fi que tothom els pugui entendre.

L'Associació Lectura Fàcil ha fet aquesta versió en Lectura Fàcil.